

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17C/251/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314201391
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2015:2314201391.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci navrhovateľa: JOPI TRADE, spol. s r.o., so sídlom 925 84 Vičany 155, IČO: 34 127 313, zastúpeného: Jaroslav Barkoci, advokát so sídlom 940 52 Nové Zámky, Hlavné námestie č. 7, proti odporcovi: N. R., rod. L., nar. XX. X. XXXX, bytom XXX XX U. č. XXX, o zaplatenie 10 000, - eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 10 000, - eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 1. 1. 2013 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi, na účet jeho právneho zástupcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo H., K.E., náhradu trov konania vo výške 600,- eur titulom súdneho poplatku a vo výške 835,28 eura titulom trov právneho zastúpenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal dňa 27. 1. 2014 na tunajší súd návrh o zaplatenie sumy 10 000, - eur s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 10 000, - eur od 1. 1. 2013 do zaplatenia, spolu s náhradou trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o pôžičke uzatvorenej písomne dňa 8. 12. 2011 medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom sa navrhovateľ zaviazal odporcovi, v deň podpisu zmluvy o pôžičke, poskytnúť peňažnú pôžičku vo výške 10 000, - eur a odporca sa zaviazal pôžičku vrátiť do 31. 12. 2012. Prevzatie peňažnej pôžičky odporca navrhovateľovi potvrdil svojím vlastnoručným podpisom na výdavkovom liste zo dňa 8. 12. 2011. Odporca, napriek viacerým výzvam navrhovateľa, do dňa podania návrhu pôžičku nevrátil. Okrem žalovanej istiny pôžičky si preto navrhovateľ svojím návrhom uplatnil aj zákonný úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Súd vo veci vydal dňa 4. 2. 2014 platobný rozkaz pod č.k. 31Ro/125/2014 - 15, voči ktorému odporca podal odpor a to dňa 11. 6. 2014 (odporca prevzal osobne platobný rozkaz dňa 27. 5. 2014), tento bol súdu doručený dňa 12. 6. 2014.

Odporca v odpore voči platobnému rozkazu poukázal na to, že súd nepreskúmal všetky dôkazy potrebné pre rozhodnutie vo veci, týkajúce sa najmä platnosti zmluvy o pôžičke, oprávnenosti uplatneného nároku navrhovateľa na báze dôvodnosti a výšky, stanovenia vzniku rozhodujúceho času na uplatňovaný nárok na úroky z omeškania. Podľa názoru odporcu navrhovateľ uplatňuje pohľadávku v celom rozsahu bez právneho dôvodu a v nesprávnej výške, pohľadávka navrhovateľa nie je nesporná čo do pravosti, výšky, splatnosti aj vymáhateľnosti. Poukázal na to, že z predloženej kópie zmluvy o pôžičke nevyplýva, podľa akých právnych predpisov bola uzatvorená, takže nie je zrejmé, podľa akých právnych noriem by sa mali riadiť z nej vyplývajúce a s ňou súvisiace práva a povinnosti zmluvných strán. Odporca uviedol,

že zmluvu nepodpísal vo Vlčanoch. Spochybnil, že zmluva obsahuje úradne overený podpis odporcu - dlžníka. V zmluve nie je pravdivý údaj o tom, že splatnosť úveru je do 31. 12. 2012. Poukázal na to, že okrem pojmu pôžička, ktorý pojem sa opakovane vyskytuje v zmluve, táto zmluva pojednáva aj o bližšie neznámom úvere splatnom do uvedeného termínu. Preto lehota splatnosti pôžičky nie je v zmluve konkrétne nijako vyjadrená, teda ide o dobu splatnosti na dobu neurčitú. Odporca poukázal na rozdiel terminológie „zmluvy o pôžičke“ podľa Občianskeho zákonníka a „zmluvy o úvere“ podľa Obchodného zákonníka. Navyše zmluvné podmienky nie sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Nedovoľujú jednoznačne stanoviť, či sa právne vzťahy z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy spravujú Občianskym zákonníkom alebo Obchodným zákonníkom. Navrhovateľ nikdy nevyzval odporcu na uhradenie finančnej čiastky. Na základe uvedeného odporca žiadal, aby súd návrh zamietol.

Pre úplnosť súd dodáva, že odporca v konaní účelovo nepreberá súdne zásielky, nakoľko podaný na podanom odpore je uvedená adresa odporcu tak, ako ju uviedol aj sám navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu, navyše z konania vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 17Cpr/1/2013, v ktorom odporca vystupuje ako navrhovateľ, odporca preberá súdne zásielky riadne a včas, na rozdiel od tohto konania. Preto súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 18. 6. 2015 aj bez účasti účastníkov konania a ich právnych zástupcov, nakoľko zásielka pre odporcu (vrátane predvolania na termín pojednávania) sa považuje za doručeníu podľa § 47 ods. 2 O.s.p.

Súd tak postupoval podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a v zmysle zásady účelnosti, hospodárnosti konania a ochrany práv druhého účastníka konania vo veci pojednával a rozhodol. Ustanovenie § 101 O.s.p. ukladá účastníkovi tzv. povinnosť tvrdenia. Táto povinnosť však nie je súdom vynútiteľná. V záujme hospodárnosti a rýchlosti konania sa umožňuje súdu, aby na pojednávaní prejednal vec v neprítomnosti účastníka, za predpokladu, že účastník bol na pojednávanie riadne predvolaný, na pojednávanie sa nedostavil a ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Súd nemôže vyzývať (s poukazom na § 101, § 120 O.s.p. a dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti účastníkov konania) účastníka konania na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo účastník v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihliadať.

Súd sa oboznámil s obsahom spisu a listinnými dôkazmi v ňom založených - zmluva o pôžičke, výdavkový doklad, výzva na zaplatenie a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Navrhovateľ podal návrh tak, ako bol popísaný vyššie. Navrhovateľ okrem fotokópií listín, na ktoré sa odvolával vo svojom návrhu, súdu pred pojednávaním doručil aj ich originály.

Dňa 8. 12. 2011 účastníci konania uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ vyhlásil, že v deň podpisu zmluvy požičiava odporcovi sumu 10 000, - eur. Odporca sa zaviazal vrátiť požičanú sumu najneskôr v lehote do 31. 12. 2012 a podpisom na výdavkovom doklade zo dňa 8. 12. 2011 potvrdil prevzatie sumy 10 000, - eur. Súčasťou zmluvy o pôžičke bola aj dohoda o zriadení záložného práva, ku ktorej sa však súd nebude vyjadrovať a túto ani skúmať, pretože táto časť zmluvy nie je predmetom konania a je možné ju oddeliť od zmluvy o pôžičke. Navrhovateľ si právo vyplývajúce z tejto časti zmluvy pred súdom doposiaľ neuplatnil.

Keďže odporca pôžičku v dohodnutej lehote nie nevrátil, navrhovateľ ho vyzval na plnenie výzvou k zaplateniu pohľadávky zo dňa 4. 3. 2013. Opakovane odporcu vyzval na plnenie aj právny zástupca navrhovateľa predžalobnou výzvou zo dňa 3. 7. 2013.

Súd poukazuje na vyjadrenie odporcu, ktorý v odpore uviedol, že mu nikdy nebola doručená výzva na zaplatenie pôžičky. Odporca si musel byť vedomý toho, že je fyzická osoba plne spôsobilá na právne úkony a plne zodpovedná za svoje konanie, prijíma to, že ak nepreberá zásielky navrhovateľa alebo súdu, sám sa dostáva do núdze, sám si spôsobuje, že si neplní svoje povinnosti riadne, tak ako sa zmluvne zaviazal. Preto musí niesť následky a zodpovednosť za to, že sa zásielky považujú za doručené fikciou, najmä vtedy, ak má súd za preukázané, že sa na uvedenej adrese zdržiava a v iných konaniach súdne zásielky, respektíve aj iné zásielky, riadne preberá.

Podľa § 657 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), účinný k 8. 12. 2011, Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ, Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže zmluva môže byť uzavretá aj ústne alebo konkludentne. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť aj povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňaží). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou. Je pritom irelevantné, na aký účel sa pôžička poskytuje, veriteľ nemusí mať vedomosť o tejto skutočnosti a dlžník nemá povinnosť veriteľa o tomto informovať.

Odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi je predpokladom uzavretia zmluvy o pôžičke.

Súd pri posúdení platnosti zmluvy o pôžičke dospel k záveru, že účastníci konania platne uzatvorili písomnú zmluvu o pôžičke, pričom navrhovateľ preukázal odovzdanie finančných prostriedkov v žalovanej sume a to predložením originálu výdavkového dokladu podpísaného odporcom, odporca nepreukázal opak, t. j., že by mu peniaze neboli poskytnuté. Na platnosť zmluvy nemá vplyv, či podpisy účastníkov sú úradné overené alebo nie.

Z predložených originálov zmluvy o pôžičke a výdavkového dokladu zo dňa 8. 12. 2011 mal súd za preukázané, že odporca prevzal toho istého dňa od navrhovateľa sumu 10 000, - eur, s dohodnutou lehotou splatnosti do 31. 12. 2012. Účastníci konania, odporca ako fyzická osoba, tak uzatvorili dňa 8. 12. 2011 písomnú zmluvu o bezúročnej pôžičke na sumu 10 000,- eur.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel aj k záveru, že sa nejedná o spotrebiteľskú pôžičku, ako to odporca uviedol v odpore, nakoľko navrhovateľ nemá / nemal oprávnenie na poskytovanie spotrebiteľských pôžičiek (podľa výpisu z obchodného registra má navrhovateľ v predmete svojej činnosti „len“: kúpa tovaru za účelom jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod), alebo za účelom jeho predaja iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod) v rozsahu voľnej živnosti; sprostredkovateľská činnosť; verejná cestná nákladná doprava; poľnohospodárska rastlinná výroba; požičiavanie motorových vozidiel; výroba minerálnych olejov; výroba zmesi minerálneho oleja a biogénnej látky).

Pre úplnosť súd uvádza, s poukazom na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. septembra 1997, sp.zn. 7SŽ 90/97, že v tomto prípade poskytnutie pôžičky navrhovateľom odporcovi nezakladá zdroj príjmu navrhovateľovi, pretože nejde o činnosť, z ktorej by veriteľ mohol mať zisk (pretože pôžička bola dohodnutá ako bezúročná). Pokiaľ by z poskytnutej pôžičky mal navrhovateľ zisk, napr. vo forme dohodnutých úrokov, potom by išlo o zdroj príjmu, ktorý by bol zdaniteľný podľa zákona č. 286/1992 Zb. (pozn.: teraz zák. č. 595/2003 Z.z.).

Rovnako, na námietku odporcu, súd poukazuje na to, že zmluvu o pôžičke nemožno považovať za zmluvu o úver podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na § 261 a § 262 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ).

Podľa § 261 ods. 1 a 6 ObZ, účinný k 8. 12. 2011, (1) Táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

(6) Zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 ObZ, (1) Strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

(2) Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

Podľa § 497 ObZ, Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, to znamená, že sa vždy spravuje Obchodným zákonníkom bez ohľadu na to, kto je subjektom týchto vzťahov (podnikateľ alebo iná osoba). Zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou, lebo vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Na jej vznik sa nevyžaduje aj faktické poskytnutie úverových prostriedkov.

Z uvedeného vyplýva, že odporca vystupuje ako fyzická osoba, navrhovateľ nemá oprávnenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov, medzi účastníkmi zmluvného vzťahu nebola uzatvorená písomná dohoda podľa § 262 ods. 1 a 2 ObZ, teda zmluva o pôžičke zo dňa 8. 12. 2011 je jednoznačne zmluvou uzatvorenou podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (navyššie sa to uvádza aj v samotnom texte tejto zmluvy). Podstatným rozdielom medzi týmito zmluvami je aj to, že kým pri pôžičke je len možné dohodnúť úroky, pri úvere sa platenie úrokov predpokladá priamo zákonom (§ 497 ObZ). V danom prípade úroky dohodnuté neboli. Zodpovedá pravde, že v bode 1, riadok šiesty zmluvy o pôžičke je uvedené, že splatnosť úveru je na dobu určitú, najneskôr v lehote do 31. 12. 2012. Zamenenie pojmu úver a pôžička však v danom prípade nespôsobuje neplatnosť dojednania o dobe splatnosti pôžičky, nakoľko výkladom celého obsahu zmluvy je možné dospieť k jednoznačnému záveru o tom, že odporca dostal a mal vrátiť pôžičku a to v dohodnutej lehote splatnosti. Navyše o výške úveru, úrokoch a podmienkach poskytnutia a splácania úveru uvedená zmluva neuvádza žiadne dohody účastníkov zmluvného vzťahu. Zmluva preto nie je neurčitá čo do dohody o splatnosti pôžičky, pretože jednoduchým gramatickým výkladom možno dospieť k jedinému záveru tak, ako to uviedol súd vyššie.

Keďže navrhovateľ preukázal súdu poskytnutie pôžičky vo výške 10 000, - eur, ako aj reálne odovzdanie tejto finančnej sumy odporcovi, súd mal za to, že k poskytnutiu plnenia zo strany navrhovateľa došlo tak, ako to navrhovateľ uviedol v návrhu a preukázal listinnými dôkazmi.

Z uvedenej pôžičky odporca nevrátil navrhovateľovi ani časť pôžičky, pričom bol povinný vrátiť pôžičku v lehote do 31. 12. 2012. Keďže sa tak nestalo, dňom 1. 1. 2013 sa odporca dostal do omeškania.

Podľa § 122 ods. 3 OZ, Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Deň 31. 12. 2012 bol pondelok, pracovný deň, teda do polnoci uvedeného dňa bol odporca povinný vrátiť pôžičku.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c cit. nariadenia, Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Odporca sa dostal do omeškania dňom 1. 1. 2013, záväzkový vzťah vznikol dňa 8. 12. 2011, kedy bolo účinné znenie § 3 ods. 1 cit. nariadenia: „Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

Podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke je dohoda o čase vrátenia. Čas vrátenia nemusí byť pritom určený konkrétnym dňom, ale stačí, ak je dohodnutý tak, že čas vrátenia možno určiť. Dokonca stačí aj dohoda v takom zmysle, že čas vrátenia veriteľ ponechá na vôľu dlžníka. V danom prípade si účastníci dohodli plnenie odporcu do 31. 12. 2012.

Dlžník sa dostane do omeškania vtedy, ak svoj dlh nesplní riadne (t.j. nesplní všetky náležitosti ustanovené o predmete, spôsobe, mieste splnenia toho, kto mal splniť alebo komu sa malo plniť a pod.) a ak dlh nesplní včas (t.j. v určenom čase).

Omeškanie dlžníka má zo zákona za následok zmenu práv veriteľa a povinností dlžníka, resp. ich doplnenie novými právami a povinnosťami. V dôsledku omeškania dlžníka dochádza zo zákona k zmene obsahu právneho vzťahu bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zaviniť, alebo nie. Úroky z omeškania sa platia až do zániku pohľadávky splnením.

Keďže si účastníci dohodli jednorazové vrátenie pôžičky, odporca sa dňom 1. 1. 2013 dostal do omeškania, preto je povinný platiť úroky z omeškania podľa vyššie citovaných ustanovení.

Súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. Ku dňu 1. 1. 2013, kedy došlo k omeškaniu odporcu v dôsledku nespĺnenia si povinnosti vrátiť poskytnutú pôžičku, bola platná základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,75 % p.a., čo o 8 percentuálnych bodov viac predstavuje úrok z omeškania vo výške 8,75 % p.a. z dlžnej sumy.

Na základe uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako to vyplýva z enunciatu rozhodnutia. Tvrdenia odporcu uvedené v odpore súd vyhodnotil len ako účelové, v snahe vyhnúť sa plneniu, navyše odporca svoje tvrdenia nijako nepreukázal.

S poukazom na nález Ústavného súdu SR pod číslom konania I. ÚS 38/2013 - 50 zo dňa 24. 10. 2013 súd konštatuje, že k odňatiu možnosti konať pred súdom nedochádza ani údajným porušením zásady kontradiktórnosti ako základnej súčasti práva na spravodlivý proces. Táto zásada znamená, že obom stranám konania musí byť daná možnosť zoznámiť sa so stanoviskami a dôkazmi predloženými súdu s cieľom ovplyvniť jeho rozhodnutie - či už protistranou alebo na konaní nezúčastneným subjektom, od ktorého si prípadne súd takéto vyjadrenie alebo dôkaz môže vyžiadať - a vyjadriť sa k nim (porovnaj Kmec, J., Kosař, D., Kratochvíl, J., Bobek, M. Evropská úmluva o lidských právech. Komentář. 1. Vydání. Praha : C. H. Beck, 2012, s. 740). Kontradiktórnosť je prenos dôkazného bremena zo súdu na účastníkov sporu, resp. rokovací spôsob súdneho procesu. Právo na kontradiktórny proces nemá absolútny charakter a jeho rozsah sa môže líšiť najmä v závislosti na zvláštnostiach daného konania. Nebráni súdu, aby od tohto pravidla v záujme procesnej ekonomie upustil, ak je zrejmé, že nezoznámenie účastníka konania napr. so stanoviskom iných účastníkov nemôže mať akýkoľvek vplyv na výsledok konania pred nimi (uvedené platí najmä vtedy, ak účastník nepreberá súdne zásielky).

Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument, a taktiež odpoveď naň, nepovažoval pre rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

V závere dáva súd účastníkom do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva slobôd nepatrí dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., Ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., Vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 600, - eur a trov právneho zastúpenia, ktoré trovy vyčíslil advokát navrhovateľa v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. nasledovne:

- prevzatie a príprava r. 2014 (§ 13a ods. 1 písm. a/) - 270,54 eura;
- podanie návrhu r. 2014 (§ 13a ods. 1 písm. c/) - 270,54 eura;
- predžalobná výzva r. 2013 (§ 13a ods. 1 písm. c/) - 270,54 eura;
- režijný paušál za rok 2013 - 1 x 7,81 eura;
- režijný paušál za rok 2014 - 2 x 8,04 eura, t.j. 16,08 eura;

trovy právneho zastúpenia spolu: 835,51 eura, právny zástupca si ich uplatnil len vo výške 835,28 eura, preto mu ich súd priznal v požadovanej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.